

“ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ”

Μια ζωντανή ομάδα ανθρώπων, που μπορεί και προσφέρει έργο...

Του Α. Ζαφειρίου

Η ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΕΑ

1986... Μια παρέα νέων ανθρώπων ξεκινάει από την Αμφιθέα με τα ποδήλατά της για το κέντρο της Αθήνας. Οι χαμένοι και απελπισμένοι αστοί ψάχνουν απεγνωσμένα μια θέση σε κάποιο κονσερβοκούτι, για να πάνε στα σπίτια τους και στις δουλειές τους. Κυττάζουν τους «βαρεμένους»... και τα χάνουν.

Κι εκείνοι περνούν, και καταλήγουν στο πρώτο φιλόξενο στέκι τους στην Νεάπολη, αφήνοντας γεμάτους προβληματισμό και σκέψεις, αυτούς που τους έκαναν.. χάζι.

Η κυψέλη γέμισε βουητό, ζωή και νειάτα, που μοιράζουν προκλητικές για καλύτερη ζωή, δρουν και αντιδρούν ανθρώπινα, πηγαίνουν εκδρομές, ζουν κοινωνικά και όχι μονόχωτα και φοβισμένα, πίσω από το γυάλινο μάτι μιας πόρτας διαμερίσματος.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Όποια πέτρα κι αν σηκώσεις σε κάθε μαζική εκδήλωση κατά του νέφους και του κυκλοφοριακού προβλήματος της Αθήνας, θα τους θρεις από κάτω. Χρήση του ποδηλάτου στην πόλη, η ψυχαγωγία και υγεία που απλόχερα σου χαρίζει, η ανυπολόγιστη συμβολή του στην ποιότητα ζωής, είναι βέλη που η ομάδα εύστοχα εκτοξεύει στο οικολογικά ευαίσθητο κοινό.

Η ανταπόκριση έρχεται και η ομάδα γίνεται «πλήθος». Η ειρηνική διπλωματική τους γλώσσα—οι εκδρομές—μεγαλώνουν και καλύπτουν όλο και μεγαλύτερο χρόνο

της Αθήνας είναι και δική τους υπόθεση.

Παράλληλα ερευνάται η αγορά του ποδηλάτου, τα μέλη έχουν πρόσβαση σε τεχνικές οδηγίες και συμβουλές συντήρησης και γενικά ο,τιδήποτε αφορά το ποδήλατο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

1989... Η ομάδα γίνεται αναπόφευκτα σύλλογος, χωρίς ν' αλλοιωθεί η έννοια της «καλής παρέας» που ανέκαθεν χαρακτηριζε τη σχέση των μελών της. Όπως και παλιά, πολλά εξαρτώνται ακόμα από την καλή διάθεση για προσωπική προσφορά των μελών, —ανδρών και γυναικών— μια και αυτές δεν υπολείπονται καθόλου.

Όμως και οι στόχοι σοβαρεύουν. Βλέπουμε τον σύλλογο να συμμετέχει στην ίδρυση των Οικολόγων Εναλλακτικών.

Ο τύπος —ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ— τους παρέχει χώρο για την προβολή τους. Αγκαλιάζονται οι προσπάθειες των θεραπευτικών κοινοτήτων «ΙΘΑΚΗ» και «ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ». Μαζί με την «ΣΤΡΟΦΗ», ποδηλατούν 4 ολόκληρες ημέρες τους δήμους της Αττικής πρεσβεύοντας την ελπίδα για ζωή.

Το 1990 «κάηκε το πελεκούδι» στα εγκαίνια της λέσχης του συλλόγου στην

Κυψέλη... Οι συναυλίες του συλλόγου μοιάζουν πια με προεκλογικές συγκεντρώσεις.

Η κοινωνική τους προσφορά πλουτίζεται με την μετάφραση και έκδοση του βιβλίου της Μάρσια Λόου «Ποδήλατο - όχημα για έναν μικρό πλανήτη», και την έκδοση του περιοδικού του συλλόγου «Ποδήλατο».

Σκοπός και στόχος του συλλόγου παραμένει η δημιουργία δικτύου ποδηλατοδρόμων στην Αθήνα. Υπάρχει ήδη έτοιμη πρόταση-χάρτης της Αθήνας, καθώς και καταγραφή όλων των μελετών του Πολυτεχνείου στο θέμα. Ελπίδα τους —και δική μας— να κατακλυσθεί κάποτε με ποδήλατα η πόλη που τρώει τα παιδιά της.

Ο κόπος τους —πολύς και καλός— δεν πάει χαμένος. Ήδη στη Θεσσαλονίκη οι «Ποδηλάτες», και στον Βόλο μια άλλη ειδική μελετητική ομάδα, κινούνται δραστήρια προς τις ίδιες κατευθύνσεις. Επίσημοι δημοτικοί φορείς δραστηριοποιούνται και συνεργάζονται...

Ο σύλλογος είναι ανοιχτός σε όλους όσους πιστεύουν και θέλουν να βοηθήσουν στην επιτυχία των στόχων του. Στο νέο στέκι τους στο Θησείο, δίπλα στον σταθμό του Ηλεκτρικού και επί της οδού Επταχάλκου 3, υπάρχει ζεστασιά, κουβέντα και πλήρες πρόγραμμα εκδρομών και επιμορφωτικών σεμιναρίων.

Κι αν κάποτε στον δίσκο της πανσελήνου δείτε να διαγράφονται φιγούρες πάνω σε ποδήλατα, θα 'ναι οι φίλοι του ποδηλάτου που βγαίνουν για βόλτα μια φορά τον μήνα, την νύχτα που το φεγγάρι γεμίζει...

και αποστάσεις, σμιλεύοντας ανθρώπινες σχέσεις. Παράλληλα ο σκληρός αγώνας στο αμόνι της Αθήνας συνεχίζεται.

Αποδεικνύεται —σε συγκεκριμένη απόσταση 8 χλμ.— η ευκρινής και ταχύτητα του ποδηλάτου στην φρικτή κίνηση, εις βάρος μοτοσυκλετών, αυτοκινήτων και μέσων μαζικής μεταφοράς.

Η ομάδα αρχίζει να χαίρει μεγαλύτερης εκτίμησης, και διάφοροι φορείς ζητούν την συνδρομή της σε σοβαρά θέματα.

1987... Ο πρώτος ποδηλατικός γύρος